

Skakforeningen ØBRO

Rosenvængets Allé 31

2100 København Ø

Telefon: 35 26 15 87

Giro: 1 09 52 42

Klubaften: Mandag 19-24

Juniorer: Mandag og onsdag
15.30-18.30

Internet: www.oebroshkak.dk

59. årgang

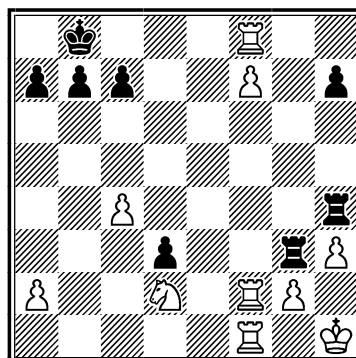
Nummer 3

December 2004

**Juleafslutning – mandag den 20. december!
Julelynturneringen starter kl. 20!**

ØBRO Nytår 27.-30. december

ØBRO Koldbrand (start 10. januar)

Uha-uha – hvordan havnede Formanden i denne suppedas???

Og hvem havde de 3 tårne til sidst???

Læs den spændende artikel fra side 10!

Skakforeningen ØBROs bestyrelse:

Formand:

Christian Sylvester Christensen
Odensegade 25, 2. th
2100 København Ø
E-mail: heraklit@ofir.dk eller
christian.sylvester@gmail.com
Telefon: 35 10 55 01
Mobil: 20 98 77 76
Ansvar: Juniorskak, nye medlemmer.

Kasserer:

Carsten Ertbjerg
Hanevangen 31, 2730 Herlev
E-mail: carsten.ertbjerg@tellabs.com
Telefon: 44 44 22 34
Ansvar: Økonomi, kontingent.

Indkøber:

Ted Sandbech
Brammingegade 2, st. tv.,
2100 København Ø
E-mail: ted@adslhome.dk
Telefon: 35 43 07 35
Ansvar: Indkøb, rengøring.

Redaktør:

Søren Møller Hansen
Drejøgade 26D, 2-201,
2100 København Ø
E-mail: smhansen76@ofir.dk
Telefon: 77 55 46 85
Ansvar: Klubblad.

Bestyrelsesmedlem:

Søren Bech Hansen
Livjærggade 35, 1. tv.,
2100 København Ø
E-mail: sorenbh@post10.tele.dk
Telefon: 35 26 50 32

Bestyrelsesmedlem:

Thomine Stolberg-Rohr
Rådhusvej 50
2920 Charlottenlund
E-mail: thomine@c.dk
Mobil: 60 60 14 33

Bestyrelsesmedlem:

Fredrik Wiinberg
Gasværksvej 35, 2.tv.
1656 København V
E-mail: fredrikwiinberg@yahoo.com
Telefon. 88 33 06 00
Mobil: 21 69 94 97

Leder

”Jeg glæder mig i denne tid – nu falder julesneen hvid...” Tja – sneen falder ikke rigtigt endnu, men det er en ganske glædelig tid at være redaktør for dette blad. Min mailboks har været stopfyldt med artikelforslag til denne udgave, så det har været en sand fornøjelse at redigere løs.

Hele 40(!) sider er det blevet til og jeg håber, at læseren har sat sig godt tilrette og fundet bræt og brikker frem – for der er rigeligt at tage fat på... Der burde være stof nok til adskillige mørke vinteraftner.

Læs formandens flotte artikel ”Systematiktak og kyllingehajen” om forskellige spilletyper og deres styrker og svagheder – krydret med flere eksempler fra Christians egne partier.

Søren Bech Hansen har skrevet om ØBRO’s historie – egentlig en artikel skrevet til vores nye hjemmeside, men denne lader desværre vente på sig lidt endnu. Så vi bringer Søren’s indlæg i bladet indtil videre.

Formanden og Michael Bo har partier med fra Klubmesterskabet. Og vores udsendte, Onkel Lau – Skakforeningen ØBRO’s svar på rejsende Onkel Mac(!) – har bidraget med en beretning fra de begivenhedsrige dage i ØBRO’s lokaler i forbindelse med VM-matchen mellem Kasparov og Anand i 1995.

Jeg skal på denne plads ikke undlade at gøre opmærksom på ØBRO Nytår, som løber af stablen den 27. december med afslutning den 30. december. Tilmelding til Ted snarest – se indbydelsen bagest i bladet.

Den 10. januar tager vi hul på det nye år med ØBRO Koldbrand – 7 runders koordinerede turnering. Se også denne indbydelse bagest i bladet – og se tillige sæsonprogrammet for hele foråret.

Mandag den 20. december holder vi Juleafslutning med den traditionsrige Julelynturnering fra kl. 20. Vores køkkenchef, Ted er allerede godt i gang med forberedelserne til den ultimative julehygge, glögg, æbleskiver og højt julehumør...

God jul og godt nytår til alle klubbens medlemmer og venner!

Søren Møller Hansen

Lidt om Skakforeningen ØBRO's historie

Af Søren Bech Hansen

Skakforeningen ØBRO bor på adressen Rosenvængets Alle 31, 2100 København Ø, og det har vi gjort siden 1971, hvor vi købte vores nuværende lokaler. ØBRO har gennem sine snart 70 års eksistens boet på en cafe, i et folkekøkken, i privaten og meget andet godt, og der har som i alle livets sammenhænge været gode og mindre gode år. Der er grund til stolthed over ØBRO's historie, hvor en lang række dygtige folk gennem årene har udført umådeligt meget frivilligt arbejde for at skabe turneringsaktiviteter og sociale aktiviteter - liv i klubben og et godt økonomisk fundament for klubben.

Af alle de mange dygtige ledere skylder vi Gerda Andreasen en særlig tak. Gerda var med til at stifte klubben i 1936 og frem til sin død Juledag 1996 var hun i arbejde for klubben. En fænomenal indsats gennem 60 år af et elskeligt, dygtigt og beskedent menneske. Da jeg den 10. december 1996 sidste gang besøgte Gerda og udtrykte min dybeste respekt og tak for hendes arbejde gennem et langt og godt liv, sagde hun to ting, der stadig står fast prentet i min bevidsthed. Hun sagde "Det er godt, I har været tilfredse", og "Nu får jeg det snart godt". ØBRO holdt Gerda's 75-års og 80-års fødselsdage, begge på dagen i klubbens lokaler, og i klubbens forlokale er der billeder på væggen fra 80-års festen.

Det hele begyndte for længe siden.

I 1930'erne havde man i Dansk Arbejder Skak Forbund en herlig ekspanderende adfærd. Man ville blandt andet have arbejderskakklubber i så mange bydele af København som muligt, og så ville man kun have ganske lidt at gøre med de noble, cigarrygende herrer i klubberne under Dansk Skak Union. Der var en god bid "os" og "dem" over det - helt i tråd med tidens klassekamp.

I 1936 kom turen til Østerbro, hvor man også ville forsøge at danne en klub, "hvor Bydelens Arbejdere kunne samles for sammen at dyrke deres skaklige Interesser". Daværende forbundssekretær i Dansk Arbejder Skak Forbund, Arnold Skaade, meddelte i "SOCIAL-DEMOKRATEN" at der ville blive dannet en arbejderskakklub med spillested i forsamlingsbygningen i Koldinggade. Den første aften mødte kun to spillere, den følgende uge blev det til fire, men ved månedens udgang havde man otte spillere, og en stiftende generalforsamling blev afholdt den 29. September 1936, hvor den første bestyrelse blev valgt. Arnold Skaade tog selv formandsposten med Saaby som næstformand. Blandt de øvrige bestyrelsesmedlemmer lægger man mærke til, at

Robert Andreasen valgtes til sekretær, og at Frøken Gerda Frederiksen tog kassererposten - de fandt som bekendt kort efter hinanden.

Den gang hed klubben Østerbro Arbejder Skakklub og selv om al begyndelse er svær, gjorde de gode og stædigt kæmpende kræfter i klubben, at det støt og roligt gik fremad. Man var aktiv, og til eksempel kan nævnes at et flot propagandaarrangement i 1938 havde 164 spillende deltagere (!), gav fire nye medlemmer og hele 10 kroner i overskud til klubkassen. Klubbens medlemstal var da steget til 30, og man gav lokalerne skylden for, at det ikke gik hurtigere frem. Problematikken med at finde de rigtige lokaler indebar i de tidlige år mange flytninger, og blev først endeligt og godt løst meget senere med købet af de lokaler, vi har den dag i dag.

Krigsårene var selvsagt drøje, og tidlig lukketid, spærretid og undtagelsestilstand gjorde det ikke let at afvikle turneringer. Ved krigens afslutning i 1945 var medlemstallet dog vokset til 95, og man tog den væsentlige og bekostelige beslutning at etablere et klubblad, der har eksisteret lige siden og som er stærkt medvirkende til, at klubbens historie er veldokumenteret. Ved 10 års jubilæet i 1946 står der at læse i klubbladet: "Med stærk Tro paa vor Klubs Fremtid udtaler vi Haabet og Ønsket om, at der altid blandt Klubbens Medlemmer maa være Mænd, der er parate til at gøre en aktiv indsats for ØSTERBRO ARBEJDER SKAKKLUB". En stærk udmelding, der vidner om den idealistiske ånd, der bar klubben frem.

I årene der fulgte, var klubbens etableret og generelt organisatorisk velfunderet. Det sociale var i højsædet, og man havde en række forskellige aktiviteter, man normalt ikke ville tiltænke en skakklub. Det var vigtigt for klubben, at fruene også var i berøring med klublivet, og festerne i klubben var ganske livlige. Det var jo en arbejdskakklub og ikke stivstikkerne fra Dansk Skak Union. I slutningen af 1940erne var fælles kaffebord, "Hvem ved hvad" konkurrence, klubsang, pakkeauktion og sæsonafslutningsfest gængse ting. Man var nået op på 150 medlemmer og man havde med drømmen om fremtidige, egne lokaler etableret en lokalfond, "hele klubbens kælebarn", der primo 1949 havde en samlet formue på 1.918 kroner og 77 øre. Spillelokalerne i Clara Raphaels Hus, Østerbrogade 85, var ellers ikke dårlige, men man kunne ikke påregne at kunne beholde dem til evig tid.

I 1950erne var klubben fuldvoksen, selvstændig, velfungerende og ikke bange for at gå egne veje. Mange aktiviteter og hensynet til den enkelte var vejen frem, men det kunne også give konflikter. Da man i 1950 begrundet i de høje rejse- og opholdsomkostninger valgte at organisere et alternativt påskestævne i København samtidigt med landsforbundets årlige påskestævne, der denne gang skulle løbe af stabelen i Vejle, fik man mange af landsforbundets skakledere imod sig. Klubben var en respekteret "enfant terrible" - de mange aktiviteter, høje deltagerantal og medlemstal skabte respekt, mens det at man ikke altid ville indordne sig kunne skabe

strid. Man fortsatte det stærke fokus på sociale aktiviteter med den store fastelavnsfest i 1953 (samme år matcherne mod Limhamn startede) som et godt eksempel - hvorfor skulle skakspillere ikke kunne tage fruene med til et lystspil efterfulgt af et stort bal til den kendte og populære kapelmester Mogens Clausen's orkester. Aktivitetsniveauet i klubben var tårnhøjt, såvel turneringsmæssigt som socialt. Man bemærker, at ved juleafslutningen i 1956, hvor 70 deltagere var med, havde man kaffebord, pakkeauktion, et medlem der spillede harmonika, medlemmers børn der optrådte med akrobatik og sang, en række sange af den charmerende Fru Tutta Skælm Hendriksen og afslutningsvis varme pølser og dans. Se det blev Jul med stil - Gerda var i øvrigt formand i de år.

I 1960erne fortsatte det høje aktivitetsniveau i klubben, men det var ikke alt, der var fryd og gammen. Dansk Arbejder Skak Forbund havde det svært, for tiden var løbet fra klassekampen. Der var nogle, der mente, man burde holde fanen højt og forblive i organisationen, mens andre mente, tiden var inde til at melde klubben ud af arbejderskakken og ind i Dansk Skak Union. Det blev der snakket meget om i de år, og der var stærke meninger om sagen. Den 1. juli 1968 tog man konsekvensen: Klubben skiftede navn fra Østerbro Arbejder Skakklub til Skakforeningen ØBRO og meldte sig ind i Dansk Skak Union. Klubbladsredaktør Kaj Aabo Carlsen, der også var formand, valgte som et led i debatten i 1967 i en leder at gøre direkte opmærksom på, at man i klubben anvender tiltaleformen "Du". På den stærkt positive side kan det bemærkes, at klubben gennem 1960erne fastholdt et godt forhold til stormester Bent Larsen, der hyppigt gæstede ØBRO og blev kåret til æresmedlem af klubben.

Gennem 1950erne og 1960erne var lokalefonden støt og roligt vokset. Gerda havde lagt 25 øre på kaffen, der røg direkte i lokalefonden, og mange medlemmer havde støttet fonden direkte. Gerda's hjemmebag til klubaftenerne havde også skæppet godt i kassen. Det var tid til at se sig om efter egne lokaler. Samtidig var det høje aktivitetsniveau i starten af 1970erne stadig en kendsgerning - man valgte til eksempel at flytte klubbens forårsturnering til Niels Steensens Gymnasium for at få plads til mere end 200 spillere.

Selv om klubbens daværende lokaler i folkekøkkenet, Nordre Frihavnsgade 24, 1., ikke var så ringe endda, var det besværligt at skulle stille alt op og gemme det væk igen ved hver eneste spilleaften - og man kunne jo ikke disponere frit over lokalerne og bruge dem, når man havde lyst til det. Da det så blev besluttet definitivt at lukke folkekøkkenet med sidste mulige ØBRO spilledag den 17. Juni 1971, fik klubben det afgørende puf - noget måtte ske.

Med formand Kaj Aabo Carlsen som primus motor købte ØBRO de nuværende lokaler på adressen Rosenvængets Alle 31 og overtog de solide og gode møbler fra det lukkede folkekøkken. Klubben havde egne lokaler og alt burde være godt, men

det var det ikke helt. Splid hidrørende fra overgangen fra arbejderskakken til Dansk Skak Union samt en stor aldersforskel mellem de gamle og de unge drenge gjorde, at der var en del skænderier på generalforsamlingerne. Det kunne op gennem 1970erne godt være vanskeligt at finde kandidater til bestyrelsen, og medlemstallet aftog en del. Gerda tog i mangel af andre løsninger en periode som formand og sagde klart, at yngre kræfter i stedet måtte til så hurtigt som muligt.

I slutningen af 1970erne, hvor jeg selv blev meldt ind i klubben på initiativ af en retsbetjent Kaj Aabo Carlsen der bemærkede at anklageren havde en skakinteresseret søn, blev Jens Emborg formand, og så blev der demonstreret nye tider. Emborg sagde udtrykkeligt, at ØBRO skulle køres som en forretning, og gennem sponsoring og et tårnhøjt aktivitetsniveau lykkedes det at løfte medlemstallet meget voldsomt på bare et par år. Det var imidlertid let for unge, moderne kræfter at køre træet i klubben, for de nye toner faldt ikke i alles smag, og allerede i 1981 gik Emborg af.

Jeg startede i klubben i marts 1979, hvor en formand Emborg i jakkesæt på bedste vis tog imod mine forældre i forlokalet. Det virkede som et godt sted at sende sit barn hen, der var mange børn, der var juniorundervisning ved Thomas Holm, og selv om man kunne skære i luften grundet tobaksrøgen, var det ikke den gang noget, der skræmte forældre væk. Jeg fattede meget tidligt interesse for det organisatoriske arbejde, hvilket Emborg omgående bemærkede, og som 14-årig i 1981 var jeg assisterende turneringsleder ved det uofficelle Østerbromesterskab for ikke-klubspillere, der efter solid Emborg reklame i alle tænkelige lokale medier løb af stabelen i Østerbrohuset i Århusgade med 60 deltagere. Det gav 7 nye medlemmer og gjorde mig til afhængig af organisatorisk arbejde.

Stemningen i klubben i starten af 1980erne var intens, der blev spillet turneringer, der blev røget cigarer, og der blev spillet masser af lynskak. Alexander Spektor og Villy Karl Andersen var altid villige til at spille lyn med en ung knægt, og man kunne hjemme med et bredt smil fortælle, at gamle blomsterhandler Villy Karl også på den seneste klubaften havde sagt "Ti stille eller jeg vapper Dem en". Familien Doucha stod i køkkenet, og valgte man at købe en af Papa Doucha's (tidligere dobbelt tjekkisk mester i fribrydning) hjemmelavede krydrede pølser, var det ikke nødvendigt med andet fødeindtag i en rum tid. Mama Doucha's faste og klart kommunikerede budskab, "Sidste chance", var også et fast ritual - det sagde hun hver klubaften, inden hun lukkede baren.

De gode mænd i det organisatoriske arbejde i de år var i særdeleshed Klaus Hansen og Hans Jørgen Lassen. De stod sammen for et fremragende klubblad, Klaus tog ind i mellem formandsposten når der var behov for det, og de hyggede sig. Hyggelige, dejlige mennesker uden lyst til unødigt konflikt. Da tiden for ØBROs 50 års jubilæum nærmede sig, var klubben atter inde i et dødvande. En på alle måder gammel

bestyrelse ville ikke låne penge og aktivitere sig ud af krisen og det stærkt aftagende medlemstal. Hvis ikke der var sket noget, kunne klubbens eksistens have været i fare.

Resultatet blev, at man i 1986 kuppede en stort set intetanende bestyrelse - kun daværende formand Jan Sjøstrøm var med på "spøgen". Jan kunne se nødvendigheden af initiativet og tog ved generalforsamlingen kassererposten, som han imidlertid kun beholdt i meget kort tid. Hans Jørgen Lassen blev formand og præsenterede generalforsamlingen for en pakkedløsning - man skulle vælge ham og alle hans mænd eller også skulle man ikke vælge ham. Den nye bestyrelse kom til at bestå af Hans Jørgen Lassen, Klaus Hansen, Niels Gudbergsen, Jan Sjøstrøm og Søren Bech Hansen. Sjøstrøm blev kort efter afløst af Karsten Ensager på kassererposten, der hurtigt viste sig at være en helt fantastisk god og positiv arbejdskraft. Bestyrelsen lånte fluks 60.000 og kastede sig ud i arrangementet af en flot 50 års jubilæumsturnering, og klubben var atter på en god kurs.

I de følgende år var der mange medlemmer, der lavede noget, og vi kunne i tiden fra 1988, hvor jeg selv blev formand, arbejde med et meget højt aktivitetsniveau. Vi have fået smag for at arrangere internationale turneringer med udvekslingsprogrammer, så vi kunne sende ØBROere udenlands til turneringer i blandt andet Polen og Bulgarien. Medlemstallet havde det godt, og vores mange, mange turneringer gav pænt med penge i kassen.

I starten af 1990erne holdt ØBRO stilen. Masser af turneringer og masser af aktivister. En af de vigtigste ting overhovedet var, at Claus Ejner Mikkelsen udviklede det fremragende DOS program Chess Tournament Administration, der gjorde afviklingen af turneringer langt, langt nemmere. I 1992 startede vi på forslag af IM Bjarke Kristensen turneringen ØBRO Nytår, der har kørt lige siden og vel idag kan betegnes som en art flagskib. Det så godt ud.

Imidlertid ramte en generel afmatning senere i 1990erne foreningslivet og dermed også Skakforeningen ØBRO - færre medlemmer var involveret i det frivillige arbejde, og de unge mennesker i Danmark havde pludseligt mange flere tilbud. Det blev sværere at fastholde medlemmerne, og introduktionen af tekniske nyskabelser som kabel TV, computere og internet, der blev hver mands eje, gjorde fordybelser og foreningsengagement til lettere umoderne størrelser.

ØBROs formand Søren Bech Hansen ville have andre og flere udfordringer og kandiderede til forsamlingens forbløffelse til Dansk Skak Unions formandspost ved delegeretmødet i Ringsted i 1995 - og vandt kampvalget ekstremt knebent med kun 6 stemmers flertal. De få med indgående kendskab til ØBROs historie i midtfirserne tænkte, at knægten nok havde lært noget den gang i 1986. Ny og udmærket formand blev Ole Østergaard, hvis samarbejde i årene der kom med de senere formænd Lars

Møller Larsen og Thomas Vils Pedersen medførte en sikker hånd om klubben. Det var imidlertid nedgangstider for skakken, og det var ikke let at lede klubben, for den frivillige arbejdskraft i øvrigt var decideret svær at få øje på.

Det synes helt klart som om, klubben i det nye årtusinde atter er på en god kurs. Formanden hedder nu om dage Christian Sylvester Christensen, og i en tid hvor de fleste klubber går tilbage, går det frem i ØBRO. Christian har et ungt team, der på god vis repræsenterer den idealistiske ånd, man fandt i klubben helt tilbage til dens start. De vil noget.

Søren Bech Hansen

Divisionsturneringen og KSU's holdturnering 2004-05

Lige som sidste år stiller ØBRO i sæsonen 2004-05 med tre hold i holdturneringen.

1. holdet spiller i 2. division (Gruppe 1) – og nej – der er IKKE tale om en oprykning, men derimod om ny navngivning af hele Divisionsturneringen... ÆV! Det lyder dog lidt finere nu – og det må vi da gerne glæde os over...

I 1. runde blev det til nederlag 2-6 mod Allerød I. Thomine vandt, som den eneste.

I 2. runde var der væsentlig fremgang og det blev til 4-4 mod Helsingør II. Vi skulle endda have vundet...

I 3. runde vandt vi overbevisende 5½-2½ over Lyngby-Virum I... De fik tæsk, gjorde de!!! Det placerer os på en 4. plads med 11½ point inden julepausen.

2. holdet spiller i 2. række (Gruppe 1) og er kommet godt fra start i en gruppe, som vi bør kunne dominere – forhåbentlig med oprykning til følge, men intet er givet. Efter to runder er vi nummer 1 i gruppen med 11 point efter sejre over Ballerup II (4½-3½) og Valby II (6½-1½).

3. holdet er 4-mands-juniorholdet, som efter 3 runder (plus en oversidder-runde) ligger cirka midt i gruppen efter nederlag ½-3½ til Brønshøj, sejr 2½-1½ over Amager (se artikel senere i bladet) og uafgjort 2-2 mod Taastrup.

Søren Møller Hansen

Systematiktak og kyllingehajen

Om systemfejl hos intuitive spillere.

Af Formanden

Der findes forskellige systemer til klassificering af spillestil. De fleste siger omtrent det samme, og det er gerne noget i stil med følgende:

For at afgøre hvilken stil en spiller tilhører, bedes denne svare på følgende to spørgsmål (eller hvis det ikke er én selv, så vurderer man udfra tilgængelige facts, fx personens partier, kommentarer ol, hvad den pågældende ville have svaret):

1. Foretrækker du at vælge dine træk på basis af rationelle overvejelser eller intuitive fornemmelser? Er du i tvivl så forestil dig følgende dilemma: Du har to mulige, lige uoverskuelige fortsættelser, og alt hvad du ved om skak siger dig at den ene må være den bedste, men den anden føles rigtig uden at du kan forklare hvorfor. Hvad vil du for det meste vælge at lytte til? Fornuften eller fornemmelsen?
2. Foretrækker du dynamiske chancer frem for langsigtede, positionelle trumfer eller omvendt? Er du i tvivl så forestil dig en objektivt balanceret stilling, hvor den ene side står usundt, men aktivt. Hvilken side vil du helst spille?

Der er fire mulige kombinationer af svar, og det giver fire forskellige spillertyper:

1. Intuitiv-dynamisk (Tal, Anand).
2. Logisk-dynamisk (Aljechin, Kasparov).
3. Intuitiv-strategisk (Capablanca, Karpov).
4. Logisk-strategisk. (Steinitz, Botvinnik)

Den nuværende verdensmester, Kramnik, er jeg ikke sikker på hvor skal placeres, men jeg tror han skal i kategori 4. Flere af verdensmestrene ville jeg ikke vide hvilken kategori jeg skulle putte i. Fischer, fx, og Lasker. Bent Larsen har jeg lidt samme problem med. De står alle tre for mig som primært praktiske spillere, som kan spille hvad som helst, afhængig af situationen. Måske betyder det at de har en slags blandings- eller all-roundstil, måske at de hører til i kategori 4.

Hvis jeg skulle placere en aktiv dansk topspiller i hver af de fire kategorier, ville jeg forsøgsvis sige:

1. Jacob Aagaard
2. Sune Berg
3. Lars Bo Hansen
4. Peter Heine.

Nu håber jeg ikke at nogen af d'herrer kommer efter mig, hvis det er helt galt.

Uanset hvilken type man tilhører, er der forskellige fordele og ulemper forbundet med at spille på den måde.

Jeg selv har på det seneste beskæftiget mig en del med disse forskellige fordele og ulemper, med henblik på at forsøge at finde mangler og svagheder i mit eget spil. Når man ikke har en træner er man henvist til at opdage sine egne fejl, og det kan nogle gange være vanskeligt. Jeg har derfor forsøgt at komme med kvalificerede gæt på mine svagheder udfra min viden om den spillertype som jeg mener at tilhøre, nemlig type 1, intuitiv-dynamisk.

Som intuitiv spiller skal jeg være særlig opmærksom på mit hovedværktøj, intuitionen. Hvilke problemer kan opstå i forbindelse med intuition?

1. Den kan være for svag. Jeg kigger på stillingen og får ikke rigtig noget input. Det fører hos mig ofte til at jeg falder i staver og siden kommer i tidnød.
2. Den kan være for stærk. Jeg kigger på stillingen og bliver så forelsket i en bestemt mulighed, at jeg slet ikke kan se andet. Hvis stillingen rummer et bedre alternativ, kan jeg derfor ikke se det, uanset hvor oplagt det er.
3. Jeg kan have problemer med at afgøre hvornår jeg bør lytte til den, og hvornår jeg bør låne nogle af den logiske spillers værktøjer og bruge dem til at underkende det intuitive input. Der er jo desværre det forbaskede ved intuition, at uanset hvor god den er, så kan man ikke altid stole på den.

I forlængelse af disse tre ting har jeg bemærket forskellige ting.. For det første har jeg lagt mærke til at jeg typisk spiller for langsomt i stillinger jeg ikke bryder mig om, og typisk for hurtigt i stillinger jeg kan lide. I det første tilfælde er problemet, som beskrevet, at det intuitive input jeg får er for svagt til at træffe en beslutning, og i det andet, at det er for stærkt til at vente med at gøre det, til jeg har undersøgt stillingen ordentligt. Det giver mig samtidig et spor til hvornår min intuition typisk svigter - nemlig i stillinger som jeg enten rigtig godt eller rigtig dårligt kan lide. Det hjælper mig til at løse problemet i punkt 3.

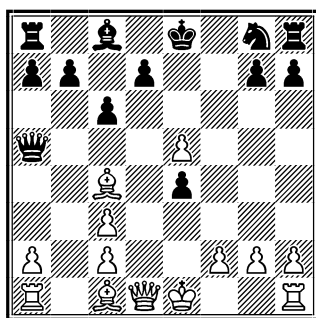
I disse to situationer skal jeg bruge min intuition med omtanke. Jeg skal m.a.o. slutte hjernen til også, og ikke bare spille med hjertet. Dette gælder formentlig ikke kun for mig, men også for andre intuitivt-dynamiske spillere.

Lad mig give nogle eksempler på problemer med intuitionen; først fra et lynparti:

Nettet, sommeren 2004.

Christian S. Christensen – NN

Vi kommer ind efter 9...Da5. Hvid trækker. Hvad siger din intuition? Hvad ville du spille? (Læg mærke til at det er to forskellige spørgsmål).

Jeg kunne allerede rigtig godt lide min stilling, og min intuition skreg på 10.Dd6. Da det jo var et lynparti var der ikke tid til kritiske overvejelser, så jeg tog uden videre betænkning fat i damen.

10.Dd6? Fantasifuldt.

10...Dxc3+

Her gik det op for mig at der også hænger på c4.

11.Ld2

Jeg har ikke andet valg end at fortsætte og sætte min lid til Dante.

Grådighed er den 5. dødssynd...

11...Dxa1?

Sørme! Dante styrer! Efter 11...Dxc4 kan jeg give op.

12.Ke2,Dxh1?

Han er jo umættelig! Go!, Dante! Efter 12...Db2! har jeg næppe mere end remis.

13.Lb4!

Dette var ideen, 'med matangreb'. Ja mon ikke - men hvad havde, som antydet, ikke behøvet at rode sig ud i dette.

13...c5

Sort er blevet klar over at den er gal og forsøger at åbne en bagdør til kongen.

14.Lxc5,Kd8

Det eneste. Hvid trækker. Er der en effektiv afslutning?

15.Df8+,Kc7 16.Ld6+,Kc6 bagdøren... **17.Dd8!**

Yes! Alle officererne stod hjælpeløse ude i hjørnerne, undtagen nummer-étten. Den stod hjælpeløs i midten!

Der er kun en hævnkak med damen før det er slut!

Et sjovt parti og en dejlig afslutning - men den var helt gal med intuitionen, og det var kun min modstanders venlige medvirken der reddede mig fra en irriterende bolle.

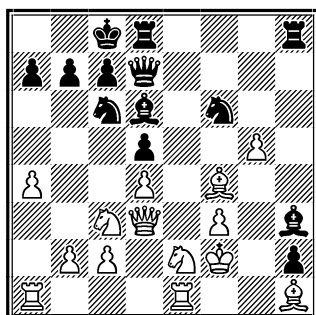
Hvad var problemet? Det var nummer 2 i oversigten ovenfor. Jeg kunne godt lide stillingen, og min optimisme eskalerede ud af kontrol. Resultatet blev at jeg gik amok i stedet for bare at spille et almindeligt træk som for eksempel 10.Dd4! med stor fordel.

Hvis jeg havde været opmærksom på problem nr. 2 under partiet havde jeg måske spillet sådan i stedet.

Men nu var det jo også et lynparti. Med længere betænkningstid spiller jeg selvfølgelig meget mere velovervejet. Ja, naturligvis, se fx følgende hurtigparti fra sommeren året før, 2003.

Frederik W. Nielsen, KS - Christian S. Christensen, ØBRO

Vi kommer ind efter 19.Kf2. Sort trækker. Hvad siger din intuition? Hvad ville du spille?

Jeg kunne rigtig godt lide min stilling. Jeg talte mine brikker, og kunne ikke forstå jeg kun havde givet en bonde for herligheden. Min intuition fortalte mig nu at det rigtige træk var:

19...Se4+?

What?

20.fxe4,dxe4 21.Lxe4,Tdf8

'med aktivitet'. Det var i hvert fald ideen.

22.Sd5,Th4 23.Dg3,Lxf4

(23...Tg4!?)

24.Sexf4,Thxf4

Det går allerede ikke helt som jeg havde håbet, og jeg beslutter at dette er nødvendigt for at holde gryden i kog.

25.Sxf4,Dxd4+ 26.Te3?

Det er forholdsvis simpelt: 26.De3!,Txf4+ 27.Kg3! og jeg kan give op. Der er ikke noget smart, og samtlige brikker er i slag.

26...Lf5?

Det er som at se de blinde slås. Jeg får den chance jeg ikke burde have haft, og så tager jeg den ikke engang. Efter det særdeles oplagte 26...Dd2+ er jeg med igen. I høj grad. Det havde jeg helt sikkert fundet, hvis jeg havde fornemmet at det var tid til at sætte sig ned og finde den præcise fortsættelse i stedet for bare at sidde og spille 'naturlige træk'.

27.Lxf5+

Hvid bør også vinde efter dette træk, men 27.c3 er nemmere.

27...Txf5

Hvid må nu give noget materiale tilbage, men er det nok? 28.Dxh2? Han har skævet nervøst til denne bonde i ti træk, men efter det simple 28.Dg4 er jeg igen helt færdig. 28...Dxf4+ (28...Dd2+ 29.Te2 gør ingen forskel) 29.Dxf4,Txf4 fører bare til et håbløst slutspil, og bonden løber ingen steder.

28...Txf4+

Jeg lever sørme endnu.

29.Ke2,Dc4+

Ahh! Evig skak!

Hvid mener (korrekt) at han længe har stået til gevinst, og undgår derfor evigskakken. 'Der må da være en gevinst'.

30.Ke1??

Jeps. Til sort!

30...Tf1+ 31.Kd2,Dd4+!

Hov!?!? Denne gang var jeg vågen. Måske havde hvid fået øje på 31...Txa1?? 32.Dh3+,Kd8 33.Td3+ og hvid vinder.

32.Td3,Tf2+ 33.Dxf2

33.Kc1 er bedre, men det ændrer ikke på resultatet.

33...Dxf2 34.Kc3,Dc5+ 35.Kd2,Dxg5+ 36.Kc3,Da5+

Begge kongetræk taber glat, så der fulgte... **37.b4,Dxb4#**

Ikke just stilrent, men ganske underholdende.

Men hvad var det lige der skete med intuitionen i træk 19? Det er ganske korrekt, som jeg fornemmede, at sorts stilling er god, og jeg har al mulig grund til at være optimistisk, men 19...Se4 er fuldstændig hul i hovedet, og vigtigst af alt: fuldstændig unødvendigt. Efter et almindeligt træk som fx 19...Lf5 fulgt af sådan noget som 20...Sh5 har jeg en fin stilling, og kan i forholdsvis ro og mag gøre klar til at skyde hvids kanonkonge til Bloksbjerg og nærmeste omegn. Der er ingen regel om at man absolut skal spille det allermest top-drabelige træk man kan finde lige så snart man synes man står godt...

Problemet er igen nummer 2 i oversigten. En god stilling fører til helt ukontrollabel fryd og hvis ikke jeg er opmærksom på at det påvirker min intuition, så bliver resultatet et fuldstændig overgearret træk. Men igen var skakguderne på min side, og jeg fik lejlighed til en nærmest houdiniagtig afslutning. Heldet følger de tossede, siger man jo.

Men i koordinerede partier med alvorlig betænkningstid er der jo tid til at underkaste intuitionen en kritisk analyse, så der spiller jeg meget mere fornuftigt. Naturligvis.

Se fx følgende fra sidste års åbne klubmesterskab.

Christian S. Christensen, ØBRO - Janech Jensen, Brønshøj

1.e4,c5 2.Sf3,d6 3.d4,cxd4 4.Sxd4,Sf6 5.Sc3,a6 6.Lc4,e6 7.Lb3

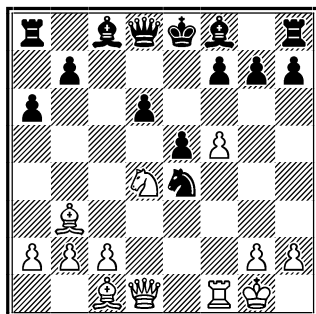
Så vidt jeg husker plejede Fischer at spille sådan.

7...Sbd7 8.0-0,Sc5 9.f4!?

Jeg kender ingenting til teorien her, og tænker at så koster det nok en bonde at få initiativet. Så kan han heller ikke læse op af sin bog. Desværre jo, bondeofferet er også teori.

9...Scxe4 10.Sxe4,Sxe4 11.f5,e5

Hvad siger din intuition her? Hvad ville du spille?

Jeg kunne godt lide min stilling, og min intuition sagde 12.Dh5. Efter en kritisk undersøgelse forkastede jeg imidlertid trækket, fordi jeg ikke kunne finde nogen lovende fortsættelse efter svaret 12...Db6. I stedet spillede jeg

12.Se6?

Om jeg bruger hjernen eller hjertet, det gør ikke den store forskel.

Det fører til det samme osende ukorrekte pladderballeskak.

12...Db6+ 13.Kh1,fxe6 14.Dh5+,Kd8 15.fxe6

Eneste vej frem. Nu kan han tage kvaliteten også.

15...Le7?

Der er ingen grund til at blive grådig -sort fører jo allerede med en officer. Ja, men efter 15...Sf2+ 16.Txf2,Dxf2 har han modspil mod første række! Nødvendigt er tilsyneladende 17.Lg5+,Le7 og efter fx 18.Lc4,Tf8! 19.h3,Dxc2! 20.Le3,Dg6! kan jeg give op. Skak er svært.

16.De2

Jeg tager et tempo på springeren og gør klar til Le3.

16...Sf6?

Det er fristende at lukke f-linien, men 16...Sc5 er bedre.

17.Le3,Dc6 18.Tad1,Te8?

Planlægger tilsyneladende 19...Lf8, men det inviterer til taktik. 18...Tf8 er bedre.

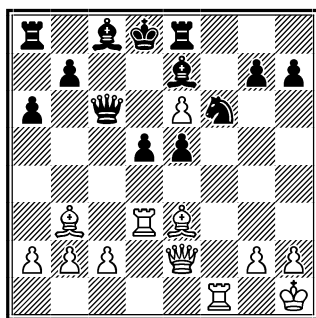
19.Td3!

Angrebsprofylakse. Rettet mod 19...Lf8

19...d5?

Pokkers! Jeg var ellers begyndt at glæde mig til 19...Lf8? 20.Tc3!,Db5 (20...Dxc3 er nødvendigt) 21.Dxb5!.,axb5 22.Lb6+,Ke7 23.Tc7+,Ld7 24.Txd7!,Sxd7,Tf7# med totalorgasme!

Igen er 19...Tf8 bedst. Herefter er det ikke klart om hvid kan bryde ind. Det er på den anden side heller ikke klart om sort kan bryde ud. Bonden på e6 er mægtig irriterende, og giver hvid udmærket kompensation for officeren. Nu, derimod, er det slut.

20.Txf6!

Game over! Please insert additional coin.

20...Lxe6

Desperation. 20...Lxf6 duer ikke. 21.Lxd5,Dc7 22.Lc6+! 'med matangreb'. Just det.

21.Lxd5, opg.

Sort er iskold.

'Du var helt væk efter åbningen', sagde Janech bagefter. Det må man indrømme. Efter 12. træk var jeg temmelig langt borte. Men jeg vandt. Hvad var det lige der skete med intuitionen her?

Tja -da Topalov havde diagramstillingen mod Kasparov(!) spillede han 12.Dh5! Kasparov svarede ikke 12...Db6 men spillede i stedet 12...De7. Og tabte!

Topalovs pointe må have været følgende variant: 12.Dh5!,Db6? (12...d5!) 13.Dxf7+,Kd8 14.Td1!! Det var dette træk jeg missede. Hvid dækker helt enkelt springeren på d4, for sort kan ikke tåle at åbne e-linien! 14...exd4? 15.Te1!+/- . Eneste træk der ikke taber meget hurtigt er det utrolige 14...h6! Hvorpå hvid fx kan spille 15.Ld5,Sg5 16.Dh7,Sh7 17.Le3,exd 18.Lxd4 med rigeligt for officeren.

Denne gang var min intuition altså god nok, og jeg forkastede uretmæssigt det udmærkede træk den kom med. Det er godt nok svært at hitte ud af. Måske havde det noget at gøre med at der ikke var et simpelt og godt træk i diagramstillingen, og at det forholdsvis voldelige Dh5 var løsningen. Hvis Sf3 havde været godt, havde jeg aldrig fundet det. Men alligevel var problemet igen det samme, blot to træk senere. Også der havde jeg, i tankerne, en stilling jeg syntes godt om, hvilket førte til overoptimisme, og det førte igen til at jeg kun overvejede slå-ihjel-her-og-nu-træk, og overså det (forholdsvis) simple dækningstræk 14.Td1.

Noget tyder på, at når det er tid til et voldeligt træk er min intuition mere pålidelig end når et stille og roligt eller et forsvarstræk kræves. Det er måske værd at være opmærksom på i fremtiden.

Det sidste eksempel jeg vil give er det allerseneste parti jeg har spillet, nemlig 8. runde i årets klubmesterskab.

Søren Bech Hansen, ØBRO - Christian S. Christensen, ØBRO

1.e4,e6 2.d4,d5 3.exd5

Afbytningsvarianten! Hvid er en kylling! Hvordan er det nu man gør med sådan én? Nårh jo. Man tager godt fat i nakken på kræet og river hovedet af den.

3...exd5

Hvorfor mon Søren altid spiller sådan nogle fuldstændig flade åbninger mod mig? (...)

4.Ld3,Ld6 5.Df3

Dette mærkelige træk er faktisk hvids bedste.

5...Sc6 6.c3,Sge7

Efter en del betænkning. I den kedelige stilling har jeg svært ved at høre intuitionens stemme (den bliver overdøvet af snorkelyde).

7.Lf4,Le6 8.Se2,Lxf4 9.Sxf4,Dd7 10.Sxe6

Efter partiet checkede jeg i min database, og dette er aldrig spillet før. Jeg kan heller ikke lide det for hvid. 10.Te1,Lf5 med udligning er spillet nogle gange.

10...fxe6 11.Dg3

Drømmer søde drømme om en svaghed på e5.

11...0-0-0

På trods af hvids åbningsvalg, er det lykkedes mig at undgå en flad stilling, og jeg begynder så småt at blive optimistisk.

12.Sd2,e5!

Hvid skal ikke have lov til at konsolidere e5 med Sf3, så dette træk tog mig ikke mange sekunders overvejelse.

13.dxe5,d4 14.c4,Sf5

Så længe der truer noget, kan han ikke rokere.

15.Lxf5,Dxf5 16.f4,g5!

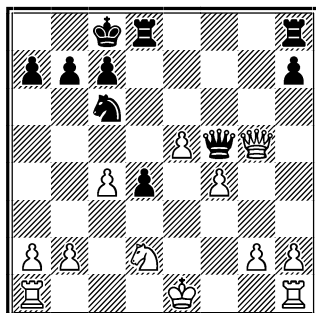
Igen a tempo. Jeg nyder allerede stillingen, og mærker derfor intuitionen tale klart og tydeligt til mig. Her krævede den bondetrækket. Jeg var enig. Det må være bedste træk. Jeg synes allerede jeg er ved at få fat i nakken på kræet...

17.Dxg5!

Pokkers! Han er ikke bange. Kyllingen viser pludselig tænder. Er det den sjældne kyllingehaj?

Søren mente bagefter at 17.0-0,gxf4 18.Txf4,Dxe5 19.Te1 var et spilbart alternativ. Spilbart muligvis, men jeg kan ikke tro det er bedste træk. Stillingen efter 19...Dh5! synes jeg ligner en pæn sort fordel. Jeg er ret overbevist om at teksttrækket er det eneste rigtige.

Here we go again. Hvad siger din intuition? Hvad ville du spille?

Samme situation igen. Jeg sidder og glæder mig over min stilling og har vanskeligt ved at kontrollere min begejstring. En stemme i mit øre råber: 17.Dc2!!! lænker kongen til springeren og truer både Tg8, Sb4 og Dxb2. Han er jo iskold!

17...Dc2?

Déjà vu! Sorts målbevidste spil kammer nu over i berserkerang. Medfråde om munden og rullende øjne kaster jeg mig ud i kamptummelen..

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!!!!!!!!!

Kunne jeg måske næste gang bede om en anelse mere omtanke og bare en lille smule mindre dødsforagt.

18.Dg4+

Starten på en simpel manøvre, som jeg i min iver overhovedet ikke overvejede.

18...Kb8 19.Dd1!

Hov. Alt det sjove er pludselig dækket, og hvid er klar til rokade. Øh... Hvad var det lige der var planen? Hovedet sidder dælme godt fast på den her. Det må være selveste kyllingehajen.

19...Dg6

Der er ikke rigtig andet. 19...Dxb2 fører ikke til noget. b-bonden er ligegyldig. Hvis det var f-bonden havde jeg taget den.

20.0-0,Thg8 21.Tf2!

Et harmonisk tårn. Virker defensivt hen ad anden række og samtidig offensivt ned ad f-linien. Summa summarum. Jeg har lidt tryk for det manglende materiale, men der er ikke skyggen af kompensation for hvids dronning på f8... Hvid står til gevinst.

21...d3 22.Df3,Sd4 23.Dh3,Se2+ 24.Kh1,Db6

Kongefløjen er ved at være solidt dækket, så jeg forsøger mig med et hurtigt fodskifte.

25.Taf1,Dxb2

Kunne springeren måske overtales til at hygge væk fra min fribonde?

26.De3

Nå, ikke. Øv.

26...Tg4

Er der ikke et dobbeltangreb mod b7 og g4? Lokke, lokke...

27.f5!

Pokkers! Kyllingehajer er åbenbart ikke så legesyge.

27...Tdd4

Useriøst, men bønderne kan ikke stoppes, og et eller andet skal jeg jo prøve.

28.f6,Th4

Truer det lækre 29...Dxd2!, men for det første er det for langsomt...

29.h3

...og for det andet kan han bare dække. Det direkte 29.f7 vinder også.

29...Db4 30.f7,Df8

Måske får han et hjertetilfælde.

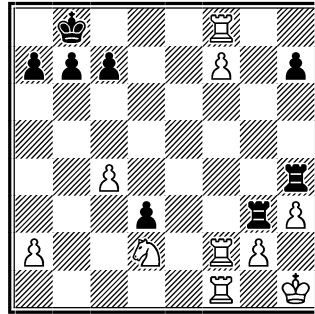
31.e6,Tdg4 32.e7

Nå, ikke. Og han kan sin Philidor.

32...Sg3+

Skak! En ærefuld død i kamp!

33.Dxg3,Txg3 34.exf8T#

To tårne, en bonde og endnu et tårn i f-linien. En Bech-kanon?

Hvad sker der i første diagramstilling? Jo - efter det simple 17...Dxg5 18.fxg5,Sxe5 står jeg fint. Hvids dobbeltbonde i g-linien er en ringe erstatning for sorts positionelle plusser. Terræn, centrum, udvikling, dækket fribonde. Men en bonde er en bonde er en bonde, især i slutspillet, så stillingen er nok omtrent i balance. Men jeg vil helst spille sort.

Men som sædvanlig gik jeg i stedet amok i en blodrus - og denne gang lykkedes det ikke at slippe af krogegen igen, da jeg først var hoppet på. Hvis jeg skal slå spillere af Søren's format med nogen form for regelmæssighed, så er jeg nødt til at lade være med at hoppe på til at starte med. De giver ikke gerne slip, hvis først de får fat.

I diagramstillingen havde det måske hjulpet, hvis jeg havde sagt til mig selv: Her har vi situationen igen! Jeg er 110% tændt på stillingen, og der er flere mulige fortsættelser. Det er præcis hér min intuition har det med at løbe løbsk! Nu er det vigtigt at jeg sidder på hænderne og undersøger stillingen ekstra kritisk inden jeg trækker, så jeg ikke træffer en forhastet beslutning!

Hvis jeg havde gjort det havde jeg formentlig fået øje på hvids simple forsvar, vurderet min kompensation som utilstrækkelig og byttet damerne i stedet. Så skidt da - lad os tage det slutspil! Hvis det er det skakguderne ønsker, så må jeg jo bøje mig...

Hvad kan man lære af alt det?

Først og fremmest at det er svært at være en intuitiv spiller. Nogle gange skal man lytte og andre gange skal man lade være, og det er forbasket vanskeligt at vide

hvornår det er tid til hvad. Men der er ikke andet for end at prøve, og lidt kan man godt nærme sig problemet, lader det til.

For det første kan det hjælpe at være opmærksom på at ens intuition bliver påvirket af, hvordan man har det med stillingen. Det skal man huske at kompensere for.

For det andet kan man forsøge at lægge mærke til, hvad det er for en type træk ens intuition plejer at ramme, og hvilke den typisk misser.

Hvis du selv er en intuitiv spiller vil du måske kunne bruge disse to værktøjer til det samme som jeg forsøger at bruge dem til. Hvis du er en logisk spiller skal du huske at ligesom de intuitive af og til er nødt til at tænke logisk, er logiske spillere af og til nødt til at bruge intuitionen. Og så kan du måske bruge de samme værktøjer til at lære den lidt bedre at kende.

For alle spillertyper er det vigtigt at vide hvornår man bør løse stillingens problemer med hovedet, og hvornår man roligt kan overlade det til hjertet. Eller omvendt. I livet gælder det om at få hjernen og hjertet til at samarbejde. Det gælder det også om i skak.

Christian S. Christensen (formand)

Fra rygtebørsen!

Fra pålidelig kilde forlyder det...

...at vores køkkenchef Ted efter 4 års russiskundervisning har øget sit ordforråd fra at kunne sige "genialt" (udtalt på russisk naturligtvis) til at sige "meget genialt" (også udtalt på russisk)... Desværre må redaktøren konstatere, at Teds styrke i lynskak ikke har fulgt samme eksplosive udvikling... Og at den sædvanlige fortolkning af glosen "genial" *absolut intet* har at gøre med den føromtalte spillestyrke...

...at den eneste på 1. holdet, der spiller som et mandfolk er... Thomine...

...at Søren *Smæk* til dette udtaler: "Årh, hvaaad???"

...at Formanden – når han sætter sig til brættet – i virkeligheden er en Fraggle, som "danser dagen lang – og bekymrer sig en anden gang..."

Den Uansvarlige Redaktør

Indviklet udvikling – slingrekurs i Klubmesterskabet

Af Formanden

Jeg har i det igangværende klubmesterskab forsøgt at udvikle mit spil. Der er godt nok sket en udvikling, men desværre lader det til at være til det værre! Således havde jeg efter 6 af de 9 runder kun scoret 2 point mod et snit på langt under min egen rating. Således med adskillige point under min forventede score og udsigt til at rykke ned i første klasse for første gang siden 1988, troppede jeg op til 7. runde, hvor jeg skulle møde Peter E. Olsen, som havde lagt sig i spidsen med 5½ af 6.

Endvidere havde jeg inden partiet over for Don Bech bekendtgjort, at hvis Peter spillede Caro-Kann ville jeg bare give op med det samme. Jeg har ikke tal på de gange jeg er løbet tør for brikker før jeg fik hul på sorts solide forsvarsværker i den åbning - også mod langt svagere spillere end Peter. Så hvis han med sine imponerende 2241 spillede caro, anså jeg det for noget nær umuligt at få slået hul, især hvis hullet skulle være stort nok til et helt point - og det skulle det, ellers var det retur til første klasse. Så jeg håbede meget på en sveshnikov, som han også spiller.

Christian S. Christensen – Peter Erik Olsen

1.e4,c6 Men ak! 2.c4

Jeg havde kigget lidt på dette træk - just in case - og besluttede mig til alligevel at gøre et forsøg. Alle gode gange 547, tænkte jeg.. På ham!

2...d5 3.cxd5,cxd5 4.exd5,Sf6 5.Sc3,Sxd5 6.Sf3,e6 7.d4,Le7 8.Ld3,Sd7

Jeg ved ikke hvad det er for noget vi er kommet ud i, og dette træk syntes jeg så underligt ud. Det viser sig at være kendt - og kendt for at være halvdårligt pga.

9.Sxd5!,exd5

Nemlig. Simpelt og godt. Hvis jeg tillader ham at spille S7f6 er han meget solid på kongefløjen og kan langsomt begynde at gøre klar til at bytte de lette af og massere min isolerede d-bonde. Nu, derimod, står vi lige i bondestilling, men mine officerer står mere aktivt end hans. Jeg står med andre ord behageligt, og kan ikke være i tvivl om at jeg har en lille fordel.

10.0-0,0-0 11.Se5

Spillet efter ganske kort betænkning. Jeg vil spille f4,Ld2,Df3 og Tae1 fulgt af g4-g5 og et tårn til tredje række (må jeg ikke nok, må jeg ikke nok?!?!). Ideen er sådan set

god nok, men jeg tror at jeg (som altid) forhaster mig lidt her, og min fordel forsvinder derfor. Springertrækket vinder i styrke ved at blive forberedt først. Short spillede 11.Te1 i denne stilling mod Lehmann i et parti fra bundesligaen i 1992 (og Se5 og f4 kom først efter endt udvikling), og det virkede fortræffeligt, men hvad er der i vejen med et træk som fx Ld2? Med lidt held kan man måske alligevel få a-tårnet til e1.

11...Sf6

Av. Han vil også bruge sit felt. Det er snyd; han spiller med plan!

12.Te1

Det skal han ikke have lov til. Jeg må stille a-tårnet i c- eller d-linien så. 12.De2 var også en mulighed, men jeg kunne ikke lide at gå lige ind i tårnlinien.

12...Le6 13.Ld2

Efter partiet mente Peter at denne løber skulle have været til g5.. Det spiller de også i min database (uden held, i øvrigt). Det forstår jeg ingenting af ; dér bliver den jo bare byttet af. Jeg kan meget bedre lide teksttrækket som holder stillingen kompleks. Løberen er ikke så dårlig på d2 som den ser ud.

13...Db6

Med dette dobbeltangreb tilbød Peter remis. Jeg tænkte: Han har 300 ratingpoint mere end mig. Enten mener han at stå til tab, han skal nå et fly eller han er en kylling. I alle tilfælde skal jeg naturligvis spille videre. I øvrigt skal jeg vinde for at blive i mesterklassen. Så ellers tak.

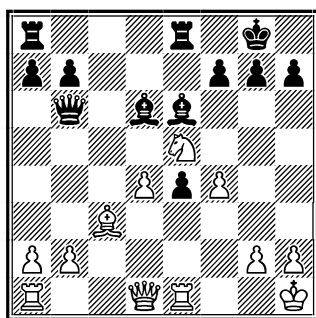
14.Lc3

Her står løberen passivt, bemærkede Peter efter partiet. Korrekt. Men de forskellige bondeofre jeg kan prøve ser lidt suspekter ud, så hvad er alternativet? Og hvad er det lige damen laver på b6? Læg i øvrigt godt mærke til denne 'passive løber'.

14...Tfe8 15.f4,Ld6 16.Kh1,Se4?!

Ah! Nu sker der sørme noget! Peter vil ikke se passivt til, mens jeg bygger et angreb op, og forsøger sig med et sjovt bondeoffer. Respekt! Jeg checkede hans idé (det skal man altid gøre) og konkluderede at han måtte have overset noget.

17.Lxe4,dxe4

18.d5!

Bang! Dette træk havde han glemt. Nu har jeg fordel igen. Efter 18.Txe4,Ld5 overtager sort initiativet. Det skal han ikke have lov til.

18...Lf5 19.g4 På ham! 19...Lc8

Et trist tilbagetog, men 19...Lxe5 20.fxe5 er heller ikke særlig sjovt og 19...Lg6? 20.Sc4! fulgt af Sxd6 og f5 går slet ikke.

20.Sc4!?

Hvorfor dog ikke bare 20.Txe4, spurgte Peter efter partiet? Jeg havde en fornemmelse af at det objektivt set nok var stærkeste træk, men jeg kunne ikke rigtig lide det. Med g4 har jeg for alvor åbnet min kongestilling, og det betyder at hvis jeg mister initiativet nu, så kan jeg komme alvorligt galt af sted. Efter slaget på e4 er min stilling meget løs, og jeg skal spille omhyggeligt for at neutralisere hans forskellige modstød.

Helt konkret kunne jeg ikke lide dronningeofret efter 20...f5 21.Sc4,Txe4 22.Sxb6,axb6, hvorefter jeg syntes han havde rimelige chancer for at blive aktiv med sine tårne og løbere mod mine svagheder på kongefløjen. Objektivt set er det noget pjat - Fritz griner og spiller 23.Le5! +/- - men jeg brød mig ikke om stillingen. I øvrigt behøver han ikke ofre damen. Han kan også spille fx 20...Dd8 og bare spille videre, bonde under, som om intet var hændt og forsøge at få et stød ind mod én af mine mange bløde punkter.

Det giver en stillingstype jeg ikke kan lide, så jeg valgte teksttrækket. Med det forsøger jeg at fastholde initiativet i stedet for at slå hans dumme bønder.

20...Dc5 21.Sxd6,Dxd6 22.Dd4

Trussel på trussel.

22...Dg6?

Ser naturligt ud. Dækker matten og kigger på både e4 og g4, men det er alt for farligt. 22...f6! var den rigtige måde at neutralisere hvids initiativ på. Herefter ville stillingen være nogenlunde i balance. Sort står lidt trykket, men efter fx 23.f5 kan han få modspil med enten Df4 eller b5.

23.f5!

Lad ham tage g-bonden. I stillinger med uligefarvede løbere er initiativet vigtigere end alt andet, og dette er måden at beholde det på. I øvrigt bliver der nu åbnet for tårnene ned mod g7.

23...Dxg4

Tvunget. Ellers slår jeg e4 med fuld kontrol.

24.Tg1?!

Ikke alle veje fører til Rom. Jeg overvejede naturligvis alternativet 24.Te3, men efter 24...f6 25.Tg1,Dxf5 kunne jeg ikke se hvordan initiativet kunne fortsættes. Som Don Bech påpegede efter partiet, har jeg imidlertid overset noget. Efter det simple dækningstræk 25.Tf1!! er hvids brikker harmoniske og truslerne mod sorts kongestilling særdeles ubehagelige.

Det er vanskeligt at se en tilfredsstillende forsættelse for sort. Fritz får heller ikke øje på noget, og vi må konkludere at det havde været den korrekte forsættelse af angrebet. Teksttrækket er dog også temmelig farligt for sort.

24...Df3+ 25.Tg2,f6 26.Kg1

Dette var min pointe. Endelig ikke 26.Dxf6?!,Dxg2+ med tæppe. Der truer nu både Txg7+ og Tf1, og efter det oplagte forsvar 26...Dxf5, som spiser den sidste rest af løst vraggoods på kongefløjen, er der åbnet for sluserne, og for sit indre øre hører man David Niven udbrude: 'Navarones kanoner! Å...h nej!'. Det skulle række til at skyde den sorte kongestilling i sæk. Læg mærke til 'den passive løber på c3'!

26...Tf8!

Bedste forsvar.

27.Tf1,Dd3 28.Dc5,Ld7 29.Dd6,Lb5

Jeg havde overset denne irriterende tempogevinst ved træk 24. Heldigvis er det ikke kritisk. Løberens fravær i forsvaret betyder at f6 falder alligevel.

30.Te1,Tae8!

Efter en del fnysen og hovedrysten fra min modstander finder han igen bedste forsvar. 30...Tad8? 31.De7 +/- 30...Tac8? 31.De6+,Kh8 32.De7 +/- . Han er en hård nød at knække, ham Peter. Efterhånden er han dog ved at løbe tør for tid! Han har nu kun 5 minutter tilbage til de sidste 10 træk mod mine 15. En særdeles ubehagelig situation at sidde i, når stillingen er kompliceret og modstanderen aktiv.

31.Lxf6,Tf7 32.Lc3

Kanonen skal lige lades igen...

32...Df3

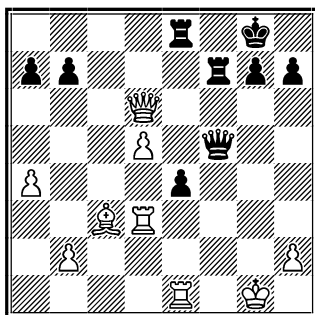
Forhindrer 33.Dh6. Jeg kunne ikke finde nogen klar vej videre. Dc5-d4 ser oplagt ud, men han holder vist sammen på det. Men Peter har nu kun 2 minutter på uret til at nå træk 40. Det er tid til at rode tingene mest muligt sammen!

33.a4!? Indviklet! **33...Ld3! (?)**

Under partiet troede jeg at dette tabte, men sort har en redning.

34.Tg3?(!),Dxf5 35.Txd3

Dette var den simple pointe.

Sort trækker – kan stillingen reddes?

35...Df2+?

Med vingen helt oppe bryder Peters ellers uindtagelige forsvarsværker endelig sammen. Ingen af os så sorts redning hér - men det er jo også netop formålet med at komplicere op til tidnøden. Stillingen kommer ud af kontrol, og der opstår en masse taktiske chancer, som ingen af parterne kan overskue. Mit håb var så at med bedre tid end Peter ville jeg måske kunne afgøre partiet ved at trænge dybere ned i moradset end ham. Det viste sig at holde stik. Sort har en redning hér, men kun én, og den skal han finde med vingen dinglende: 35...e3!! Det ikke bare redder ham - det vinder for sort! Efter det naturlige teksttræk, derimod, er sort fortabt. Læg igen mærke til den 'passive løber'. Igen er det dagens helt.

36.Kh1,e3? (36...Dxe1+! 37.Lxe1,exd3 giver remis chancer, red.) **37.Dg3,e2**
38.Dxf2,Txf2 39.d6,Tef8 40.d7,Tf1+

... men i det samme faldt sorts vinge. Det betyder ikke så meget. Hans stilling er tabt under alle omstændigheder. **1-0**

Et dejligt parti! Ikke nok med at det nu ser ud som om jeg måske kan undgå nedrykning, det lykkedes mig også at få indflydelse på topstriden.

Det lader til at jeg må arkivere denne turnering under E: En i høj grad ujævn indsats, men trods alt ikke nogen katastrofe.

Christian S. Christensen (formand)

Klubmesterskabet 2004

I skrivende stund er klubmesterskabet endnu ikke afsluttet. Og det endelige resultat kan således først bringes i næste nummer af klubbladet. Men det er ikke for meget sagt, at der har været spænding til det sidste...

Redaktøren håber at få tilsendt flere kommenterede partier fra turneringen til næste udgave af dette blad!

Tak til Christian og Michael (næste artikel) for bidragene indtil nu!

Søren Møller Hansen

Derfor!!

Folk spørger mig tit hvorfor jeg gider stirre på et bræt med nogle små figurer i flere timer i træk. Til dem svarer jeg, at jeg er lidt af en æstetiker, og synes, at skak kan være utroligt smukt; men folk uden forstand på skak har svært ved at se det smukke i et træk eller en eller anden kombination.

Synd for dem; for skak er i virkeligheden en uudtømmelig kilde af skønhed!

Følgende parti indeholder et par af de dyrebare dråber.

Partiet er fra 8. runde af Øbro's klubmesterskaber 2004. Ebbe havde før runden en score på 6½ af 7! Og undertegnede 4½ af 7.

Hvid: Ebbe Elsborg (1700)

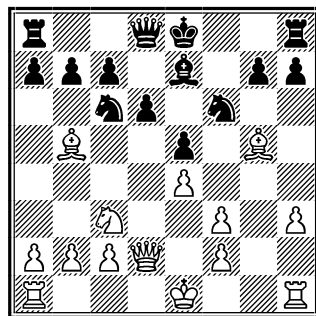
Sort: Michael Bo Hansen (1346)

1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Lb5 f5!

Jaenisch-gambit! Et godt alternativ til hovedvarianterne i klassisk spansk. Trofaste læsere af mine partier vil vide, at jeg principielt er imod at spille hovedvarianter! Det ender altid med, at min modstander kender teorien bedre end mig, og så er jeg allerede et skridt bagud efter åbningen.

4.d3 fxe4 5.dxe4 d6 6.Sc3 Sf6 7.Lg5 Le7 8.Dd2 Lg4 9.h3 Lxf3 10.gxf3

Jeg har endnu ikke besluttet mig for om jeg skal rokere langt eller kort. Kort rokade har den fordel, at det kan gøres nu, men det ser noget farligt ud med en åben g-linje og hvid planlægger nok lang rokade så kort rokade tror jeg ikke på i denne stilling.

10...Sh5!

En springer på randen er altid på spanden, som man siger; men det er nu engang den hurtigste vej til f4 hvor springeren jo gerne vil hen. Desuden tvinger det afbytning af min dårlige løber for hvids gode løber. Alternativet 11.Le3 ser ikke godt ud for hvid.

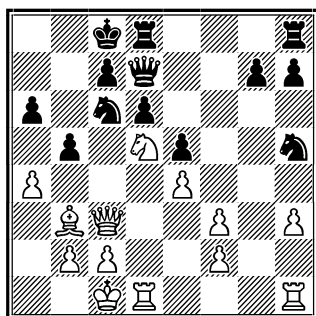
11.Lxe7

Eneste fornuftige træk. Ebbe gik dog fuldstændig i koma og brugte ca. 40 minutter på dette træk! 40 minutter han nok godt kunne have brugt lidt senere i partiet.

11...Dxe7 12.Sd5 Df7 13.0-0-0 a6 14.La4 b5 15.Dc3 Dd7 16.Lb3

Jeg kan stadig ikke bestemme mig for om denne stilling kræver lang eller kort rokade. Jeg kan blot konstatere at Sd4 ville være et godt træk, hvis ikke det lige var fordi bonden på c7 hang. Den skal altså dækkes. 16...Ta7 virker logisk, dækker c7 og gør klar til at doble tårnene enten på a-linjen eller f-linjen efter kort rokade. Problemet er blot, at med løberen på b3 ser kort rokade meget skidt ud. Så derfor:

16...0-0-0!? 17.a4

17...Sd4!?

Vanvittigt, koldt, frækt og frem for alt smukt! Tillader springergaflen 18.Sb6+!? men truer samtidig med en gaffel på e2! Om trækket er godt eller ej vil jeg lade være usagt. Det er bestemt ikke vindertrækket, men da det ikke taber, selvom det giver hvid et hav af kombinationsmuligheder, er det smukt og derfor skulle det spilles!! Så når folk spørger mig hvorfor skak er smukt ville jeg ønske jeg kunne trække et skakbræt op ad lommen, vise dem dette træk og sige: Derfor!!

Min badmintontræner siger (læs råber!!) tit til mig:

”Michael!! Det behøves ikke at se godt ud, HVER gang du vinder!”

Til det svarer jeg blot:

”Yao! (Det hedder han ☺) Det behøves ikke at vinde hver gang det ser godt ud!”

18.Td2

Ignorerer kombinationsmulighederne og sort har således fået springeren til d4 uden omkostninger.

18.Sb6+ kb7 19.Txd4!? exd4 og damen hænger stadig.

18...Kb7 19.Da5 Dc6 20.Txd4

Hvid indrømmer, at sorts springer står for godt på d4, truer Sxb3+, som vinder på stedet.

20...exd4 21.Sb4 (21.axb5!,axb5 22.Se7,Ta8 (eneste træk) 23.Sxc6,Txa5 24.Sxa5,Kb6 25.Lf7! red.)

21...Db6 22.Ld5+ c6!

Et praktisk bondeoffer.

23.Lxc6+ Ka7 (Nu vil springeren gerne til c6, men der står løberen jo!)

24.Dxb6 Kxb6 25.axb5 axb5 26.Ld5 Sf4

Først her kommer springeren til f4 som var planen allerede i træk 10, alligevel vil jeg påstå at træk 10 er et godt træk. Springeren på h5 *truer* med at springe til f4 og nogle gange er truslen jo bedre end selve udførelsen. I mange sidevarianter redes sort af, at han kan spille springeren til f4 eller f6.

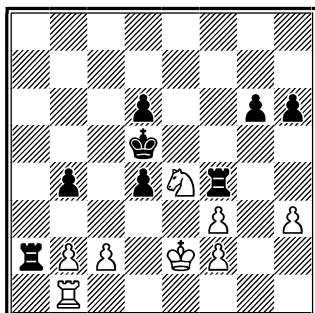
27.Sc6

Her har Ebbe omkring 1 minut til at spille resten af trækkene før tidskontrollen.

Følgende træksekvens bærer utvivlsomt præg af dette. Det bliver ikke til meget andet end en gang rokeren med officererne, men med sort fordel.

27...Ta8 28.Kd2 Sxd5 29.exd5 Kc5 30.Se7 The8, 31.Sf5 g6 32.Sg3 Kxd5 33.Td1 Ta2 34.Tb1 b4 35.Se4 Te6 36.Sg5 Tf6 37.Ke2 h6 38.Se4 Tf4 39.Sg3 Kc4 40.Se4 Kd5

Så nåede vi tidskontrollen og stillingen ser ud som følger:

41.Kf1 Txf3 42.Sg3 b3! (eliminerer bønderne på fløjen og giver sort to fribønder i centrum, her er spillet selvfølgelig vundet for sort, men derfor behøver man jo ikke spare på de gode træk ☺)

**43.cxb3 Txb3 44.Te1 Tbx2 45.Se4 Ta3 46.Kg2 d3 47.Sf6+ Kc4 48.Te4+ Kb3!
49.Te3 Kc2 50.Sd5!**

Sødt! 50...d2?, 51.Txa3 d1D?!, 52.Se3+.

Vinder sikkert alligevel for sort, men der er ingen grund til at gøre det sværere end det er...

50...Ta5 51.Sf4 d2 52.Te2 Te5! (slam!!) **53.Txe5 dxe5 54.Sd5** (hvid prøver igen med gaflen på e3) **54...Tb3!**

Herefter gav hvid op. **0-1**

Øbro's klubmesterskab 2004 var en god turnering for undertegnede; især min score med de sorte brikker er opsigtsvækkende: 4½ af 5!!

Michael Bo Hansen

Husk Juleafslutning – mandag den 20. december!!!

Den traditionsrige Julelynturnering: kl. 20!!!

Der er glögg og æbleskiver i baren

– og præmier til de bedste!!!

Verdensmesterskabsskak i klubben

Aldrig har der været så mange mennesker i Skakforeningen Øbros lokaler som dengang Kasparov og Anand spillede om verdensmesterskabet.

Der var hundreder af mennesker. Og endnu flere hundrede. Kendte IMere og ukendte kommende IMere. Snesevis af kvinder, enkelte endog i nertz pelse. En masse mennesker var nærmest ikke skakspillere, men var kommet for at se hvad det dog var for noget. Der var PAKKET. Der blev analyseret i alle tre lokaler. Der var ikke én kvadratmeter plads nogen steder til Adamskis transportable bogsalg og hans kopibøger. Der var folk med øl i hånd alle steder, ja helt ud på vejen.

Medens folk fra hele storkøbenhavn langsomt trillede ind, var Martin Olesen kommet med den tids nyeste teknik. En bærbar med en internet forbindelse. Normalt skulle der bakes med dimserne og ledningerne mindst et kvarters tid før at der var tegn på at tingene virkede. Og så ventede vi ellers på at forbindelsen fra New York skulle komme i gang. Direkte, mand. Online. Wow.

Det var især derfor at det var sådant et tilløbsstykke. Det var endnu ikke blevet almindeligt for menigfolk at have deres egen computer med forbindelse til nettet hjemme. Så det var meget spændende at følge med i en DIREKTE TRANSMISSION. Der var også medfølgende kommentarer på nettet fra de til lejligheden engagerede amerikanske stormestre. Men derudover havde vi vores egen indavl. Medens Molesen selv havde travlt med at sikre at tingene bare virkede, var Jacob Aagaard beredvillig med alle former for indsigt og underholdning. Og han gjorde det som regel bedre end de ofte noget opskruede amerikanske kommentatorer.

På det tidspunkt (september 1995) var Aagaard stadig en upoleret størrelse (det er han vist stadigvæk!). Men hans gåpåmod og uautoritative facon virkede nu altså godt nok. Jeg var så heldig at overvære gennemgangen og kommentarerne til matchens 3. parti. Jacob stående ved demonstrationsbrættet, Molesen ved ledningerne, og endelig Kasparov og Anand ved de hvide respektive sorte brikker, højt oppe under den gangs New Yorks tag. Partiet gik:

1.e4,c5 2.Sf3,d6 3.d4,cxd4 4.Sxd4,Sf6 5.Sc3,a6 6.Le2,e6 7.0-0,Le7 8.a4,Sc6 9.Le3,0-0 10.f4,Dc7 11.Kh1,Te8 12.Ld3

Senere i matchen spillede der 12.Lf3. Og på et tidspunkt, da Anand var brændt ud, spillede BEGGE spillere de samme træk med hvid og sort, med udbredt grad af metaltræthed til stede. F.eks. blev det 18. og sidste parti i matchen givet remis her efter 12.Lf3. Latterligt.

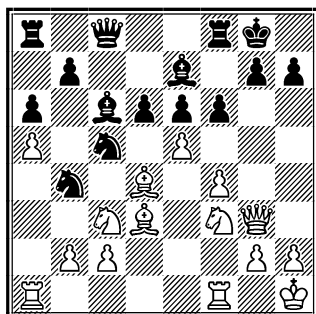
12...Sb4 13.a5,Ld7 14.Sf3,Lc6 15.Lb6, Dc8 16.De1,Sd7 17.Ld4,Sc5 18.Dg3,f6 19.e5

Allerede her var Jacob ude med riven og spekulerede i fortsættelsen 19...dxe5 20.Lxh7+!?

En visionær fortsættelse. Så da Kasparov spillede ...

19...Tf8

...nikkede vi alle sammen og blev hurtigt enige om at Kasparov også selv havde set det smarte 20.Lxh7+ og med dette træk forhindrede et hvids offer og overfald.

Partiet fortsatte

20.Lxc5(?),dxc5 21.Lc4,Ld5 22.Sxd5,exd5 23.Lb3,c4 og ebbede ud i en remis.

Men under gennemgangen af partiet så Jacob flere gange verdensfjern ud og mumlede stadig om et Lxh7+. Og sandelig, straks efter partiet skyndte han sig at demonstrere den mulige vindende fortsættelse for hvid efter 20.exf6!,Lxf6 21.Lxh7+! I begyndelsen var jeg skeptisk. Det er altid nemt at være flot med andres brikker. Men han blev ved og ved, og til sidst, en time senere, havde han faktisk stort set vundet argumentationen. Der gik flere dage før også "verdenspressen" sagde god for at dette offer trængte smertefrit igennem de sorte parader. Anand ærgrede sig. En kikset gevinst. Kasparov erkendte at løberofferet havde været afgørende. Og jeg fik en flot respekt for Jacob Aagaard som en uortodoks og intuitiv kombinationsmester.

Jeg vil ikke her drukne klubbladet med varianter men blot anføre at hovedvarianten i de smukke vendinger går 21.Lxh7+, Kxh7 22.Sg5+,Lxg5 23.fxg5,Kg6 24.Tf6+!.,gxf6 25.gxf6+,Kh5 26.Dh3+,Kg5 27.Le3,Kxf6 28.Tf1+ og vinder, jfr. Anand i Informator nummer 64.

Selv om afslutningen på matchen i 1995 var en stor skuffelse, med en serie korte Sicilianere, var det trods alt en meget spændende og medrivende match. Kasparov

spillede pludselig Dragevarianten som overraskelsesvåben, og afgjorde matchen i starten af 2. halvleg. Anand spillede så Skandinavisk og burde have vundet det vilde parti, hvor Kasparov fiskede et officersoffer ud af ærmet i tidsnøden.

Jeg siger dette til sammenligning med den næste match Kasparov-Kramnik, hvor Kasparov med vanlig stædighed løb panden imod en Berlinermur og dødbideri. Den match i år 2000 var også i klubben. Med demonstrationsbræt og IM kommentarer. Denne gang var det især Jens Kristiansen som stod for underholdningen. Men det var ikke helt det samme. Tiden var blevet en anden. Matchen var en anden type. Fyrværkeriet og klumpspillet foran mål manglede. Vi fornemmede tidligt at Kramnik med sit købmandsskak ville fratage Kasparov titlen. Hvilket jo var i orden, sådan da. Men det var nok MÅDEN at det skete på. Der var noget uforløst over tronskiftet. Det var som om Kramnik ikke RIGTIGT havde slået Kasparov. Naturligvis noget vås. Men alligevel....

Med Kramnik på tronen og Leko i kulissen har vi siden set et sikkert spil som overgår klassisk Italiensk fodbold i kedsommelighed. Heldigvis er der en Morozovich til at sætte en kæp i hjulet.

Og en Jacob Aagaard til at give os lidt at tænke over. Så køb hans bøger.

Den dag hvor damer i nertz pelse igen besøger en skakbegivenhed i ØBRO, ja, den dag gives der et konkret tegn på fremgang og respekt for vort kære spil.

Onkel Lau

Kuriosum

Efter at Onkel Lau har skrevet sin artikel har Jacob Aagaard opnået sine tredje GM-norm i en international open i Arco, Italien i slutningen af oktober.

Det er Jacobs tredje GM-norm indenfor blot 10 måneder – og han udnævnes til Stormester så snart han har scoret endnu ca. 50 ratingpoint. Læs Jacobs beretning om Arco-turneringen på DSU's hjemmeside, hvor han bl.a. har analyseret sit flotte angrebsparti mod GM Skembris.

Direkte link: <http://www.dsu.dk/nyhed04/11/arco.pdf>

Redaktionen

Juniorskak

I juniorholdturneringen havde vi i første runde besøg Brønshøjs juniorer. Vi stillede op i vores officielle opstilling, Emil J. på førstebræt, Otto på andet, Jon på tredje og Sophus på fjerde. Trods hård kamp måtte vi ned 1/2-3 1/2. Kun vores andetbræt, Otto, fik klaret remis. Ikke den store pointhøst, men et udmærket resultat mod et meget stærkt Brønshøjhold som under deres træner, Asgers, dygtige ledelse må siges at være en af favoritterne til at løbe med titlen i år...

I anden runde mødte vi Amager på udebane. Rasmus' far var så venlig at køre os den lange vej ud på øen, så vi kunne stille op i følgende opstilling: Otto fik det svære førstebræt, Jon tog sig af andet og der var debut til William på tredje og Rasmus på fjerde.

Efter knap en time stod det 1 1/2-1 1/2. William vandt flot, Rasmus spillede remis og Jon måtte ned. Vores problem var nu at kampen startede allerede kl. 18 og Otto havde et fodboldstævne samme dag, som først lige var slut så han var endnu ikke nået frem til spillestedet. Da reglen er, at man ikke må komme mere end en time for sent, var det spændende om han ville nå det inden klokken 19? Hvis ikke ville vi tabe førstebrættet uden kamp og dermed matchen.

Efter en del nervøs mobiltelefoneren lykkedes det at få ham frem i tide, og ca. ti minutter i syv styrtede han ind i spillesalen iført fodboldstøvler og shorts. Med kun 25 minutter til hele partiet gik han stakåndet i gang mens vi andre krydsede fingre. Knap en halv time senere gjaldede holdsangen ud i Amagers lokaler! Otto havde vundet - et fint parti i øvrigt - og ØBRO vandt dermed matchen 2 1/2-1 1/2. Et fremragende resultat mod træner Kims farlige øboere.

Til sidst vil jeg vil gerne sige velkommen til vores mange nye juniorer, som jeg glæder mig til at give chancen på holdet efter jul.

Juniorredaktionen har modtaget følgende parti fra vores unge danmarksmesters hånd. Det er rigtigt koordineret parti mod en voksen modstander. Han har selv kommenteret.

Frank R. Hansen, Hvidovre
Michael Vesterli, ØBRO

**1.e4,c5 Siciliansk. 2.Sf3,Sc6 3.c3 Truer d4.
3...g6 4.d4,cxd4 5.cxd4,e6 6.Le2,Lg7 7.Lg5,Db6 8.Le3,Dd8**

(8...Dxb2 9.Sbd2,Sxd4)

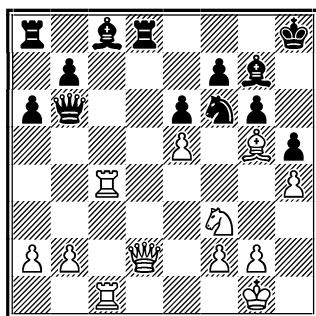
9.Sbd2,d6 10.0-0,Sf6 11.Lg5,Dd7

Går ud af bindingen.

12.e5,dxe5 13.dxe5,Sd5 14.Lb5,a6 15.Lxc6,Dxc6 16.Se4,0-0 17.Sf6+,Kh8 18.h4,h6 19.Tc1,Db6 20.Tc4,h5 Jeg tør ikke slå løberen. **21.Dd2,Td8**

Jeg spillede dette træk fordi jeg havde set at modstanderen kunne spille Lh6 som er meget farligt og fordi at dronningen stod indirekte i slag efter dette træk.

22.Tfc1,Sxf6 En afdækker.

23.exf6

Et sejt offer! Der var dog også en simpel løsning på hvids problemer: Efter 23.Dc2 er springeren på f6 bundet og ikke kan undslippe, og hvid står fint.

23...Txd2 24.Txc8+,Txc8

24...Td8 er også muligt, men fører til omtrent det samme efter

25.fxg7+,Kxg7 26.Lxd8!

25.Txc8+,Kh7 26.Sxd2,Dxb2

(26...Lh6 27.Lxh6,Kxh6 28.Th8#)

27.fxg7,Da1+ 28.Kh2,De5+ 29.g3,Kxg7

En sjov materialefordeling er opstået: D+2 mod T+L+S. 11 point

mod 11. Det står lige i brikker! Men står brikkerne også lige godt?]

30.Sf3,Df5 31.Lf4,Dd5 32.Tc7?

Sorts dame boltrer sig i denne åbne stilling, og det overstiger hvids evner at holde hende under kontrol. Hvis det skal lykkes, skal man koncentrere sig og være meget omhyggelig med at holde hver eneste brik dækket hele tiden!

(32.Sg5; 32.Kg2; 32.Le5+)

32...Dxf3

Nu er partiet afgjort.

33.Le5+,Kf8 34.opgivet.

Endnu en voksenskalp til Michael, og nogle gode kommentarer til bladet. Flot klaret!

Christian S. Christensen (Træneren)

Onsdagstræning

...fortsætter i ny, forbedret skikkelse!

KSU's onsdagstræning er lukket, da arrangøren, Jacob Aagaard, er flyttet til Skotland. Det betyder at voksne spillere, som ønsker at udvikle deres spil, nu ikke har nogen steder at gå hen. Sådan skal det ikke være! I en klub skal medlemmerne naturligvis tilbydes træning!

Jeg har derfor besluttet at fortsætte det der før var 'KSU's onsdagstræning for spillere under 1500', og i stedet kalde det 'ØBROs onsdagstræning for spillere under 1500, sådan cirka.' Forskellen er dog ikke så stor. Jeg har selv været KSU's træner lige siden vi startede for et par år siden, og det vil også være mig der står for træningen fremover. Det betyder at det kommer til at køre meget på samme måde; det vil sige som følger:

Hver gang er der først generel træning/opvarmning og derefter træning/foredrag efter emne. Der er altid pause i midten og hygge til sidst. Både generel og emnetræning vil blive afpasset efter deltagernes spillestyrke og øvrige forudsætninger.

Efter 8 gange med samme emne skifter det. For tiden er det 'Skakhistorien fra Greco til Steinitz'. Emnet for de næste 8 gange vælges af deltagerne. Det vil sige at hvis du er interesseret og gerne vil have indflydelse på emnet for de næste 8 gange, så skal du bare møde op til sidste træningsgang med det nuværende emne. I så fald skal du komme onsdag den 5/1 2005 og afgive din stemme. Hvis du er ligeglad med emnet og bare gerne vil have noget træning, så kom onsdag den 12/1, hvor vi starter på nyt emne.

Københavns kommune giver desværre ikke støtte til træning af voksne, og da træneren har rigeligt frivilligt arbejde i forvejen, så gælder der fortsat følgende:

Onsdagstræningen er i k k e inkluderet i dit medlemsskab af ØBRO. Som medlem får du dog træningen til favørpris, nemlig kr. 50,- pr. gang eller kr. 200,- for et helt emne (8 gange, dvs. kr. 25,- pr. gang). Med 2½ times træning pr. gang er det hele 10 kroner i timen. Til den pris er spørgsmålet ikke om du har råd, men om du har råd til at lade være! Ikke-medlemmer skal som udgangspunkt regne med det dobbelte (så kan det nemlig bedre betale sig bare at melde sig ind...), men det kan variere lidt, afhængig af deltagerantal. Medlem eller ej, så foregår det hver onsdag fra 19.30 til ca. 22.00 i klubbens lokaler. Derefter hygger vi fra ca. 22 til ca. 23 (afhængig af hvor meget vi hygger os...). Vil du have flere brikker at flytte med? Så kom til ØBROs onsdagstræning! Vi ses i klubben!

Formanden

Turneringer

Øbro Nytår 2004 (27.-30.december)

MainframeSupport ApS. og Skakforeningen Øbro indbyder til Øbro's årlige nytårsturnering 27. - 30. december. Turneringen afholdes som en ægte FIDE-Schweizer med stor gruppe, som Elo-rates.

Spillested: Øbro's lokaler, Rosenvængets Allé 31, 2100 København Ø.

Program: 27/12 kl. 13-18 og 19-24. 28/12 kl. 13-18 og 19-24, 29/12 kl.19-24, 30/12 kl. 13-18 og 19-24.

Betænkningstid: 40 træk på 2 timer og derefter en halv time plus opsparet tid til resten af partiet.

Præmier: Garanteret 1. præmie på 5.000 kr. Deling ved ligestilling. Øvrige præmier afhænger af deltagerantal. Udover hovedpræmierne vil der være ratingpræmier.

Indskud: GM og IM gratis. Andre: 400 kr. Indtegning og kontant betaling af indskud inden kl. 12.00, 27/12.

Skriftlig tilmelding: Navn, fødselsdag, rating og klub sendes pr. e-mail eller brev til Ted Sandbech, Brammingegade 2 st. tv., 2100 København Ø. Email-adresse: ted@adslhome.dk – Seneste tilmelding er 17. december 2004. – NB: Der må ikke ryges i spillelokalet.

ØBRO Koldbrand 2005 (10. januar – 14. marts)

Skakforeningen ØBRO indbyder til 7 runders koordineret EMT på følgende mandage: 10/1, 24/1, 31/1, 14/2, 21/2, 28/2 og 14/3, i klubbens lokaler i Rosenvængets Allé 31, kld., 2100 Ø.

Vi kårer turneringens brandparti blandt alle indleverede, kommenterede partier. Særlig præmie herfor.

Form: Fortrinsvis 8-mandsgrupper, evt. mester og/eller nederste gruppe som monrad.

Turneringen ELO-rates.

Spilletid: Alle dage spilles fra kl. 19-24. 2 timer til 40 træk, ½ time til resten.

Indskud: kr. 200,- Alt indskud, minus EMT-afgift, går til præmier.

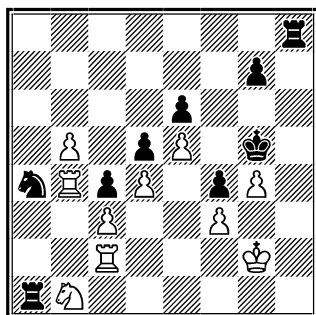
Tilmelding: Navn, klub, rating, fødselsdato og tlf. senest 3/1 til Christian S. Christensen, heraklit@ofir.dk eller 2098 7776.

Kom til ØBRO og sæt brættet i brand!

Juleopgaver!

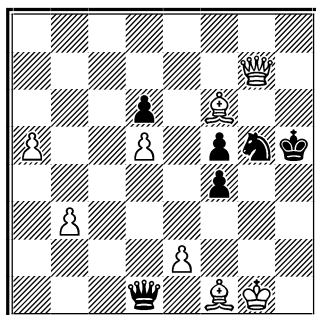
Til sidst er her 3 små juleopgaver, som læseren kan fornøje sig med i den mørke tid. Løsninger bringes i næste nummer.

Opgave 1

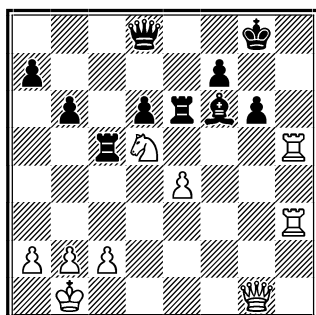
Sort trækker og vinder!

Opgave 2

Sort trækker og holder remis!

Opgave 3

Hvid trækker! Find trækket, som gør Sort kold øjeblikkeligt!

Sæsonprogram:

20. december 2004:	Juleafslutning med Julelyn (kl. 20)
27.-30. december:	ØBRO Nytår!
3. januar 2005:	Lege!
10. januar:	ØBRO Koldbrand – 1. runde
17. januar:	Holdturnering (4. runde)
24. januar:	ØBRO Koldbrand – 2. runde
31. januar:	ØBRO Koldbrand – 3. runde
7. februar:	Holdturnering (5. runde) – 2. holdet spiller tirsdag d. 8/2 (udebane) i denne uge.
14. februar:	ØBRO Koldbrand – 4. runde
21. februar:	ØBRO Koldbrand – 5. runde
28. februar:	ØBRO Koldbrand – 6. runde
7. marts:	Holdturnering (6. runde)
14. marts:	ØBRO Koldbrand – 7. runde
17. marts (torsdag):	Generalforsamling (kl. 19)
19. marts (lørdag):	Holdturnering (Fællesafslutning, 7. runde)
21. marts:	Påskelynturnering med præmier! (kl. 19.30, indskud 30 kr. Tilmelding senest kl. 19.15!)
28. marts:	2. påskedag! Klubben har lukket!
4. april – 2. maj:	Koordineret EMT (5 runder – 5 mandage i træk)
9.+12. maj (mandag + torsdag):	ØBRO Mesterskab i Hurtigskak – Knockout
16. maj:	2. pinsedag! Klubben har lukket!
23. maj – 13. juni:	Koordineret EMT (5 runder: 23/5, 26/5 (torsdag), 30/5, 6/6 samt 13/6)
20. juni:	Sommerafslutning!
